

Slatter ere saa haarde og trykkende, maas Statskassen træde til, der er jo ikke Mangel paa Pengene i Statskassen. Den ærede Indenrigsminister kunde jo, hvis han mente, at det er for store Udgifter at lægge paa Statskassen, benytte sin Indflydelse i Statsraadet og faae sine Kolleger til at ophæve en saa unyttig Institution som Gendarmerne. Jeg tror, det vil være meget nyttigere, at anvende Pengene her end den Million, der aarlig anvendes paa Gendarmerne, og jeg agter, hvis ingen Anden vil gjøre det, til anden Behandling at stille Vædringsforslag for at faae § 1 ændret i den af mig angivne Retning.

Berg: Det forekommer mig at være en nogen egen Maade at komme af med Gendarmerne paa, saaledes ligejom i Evangeliets gamle Fortælling at faa dem til at fare i Svine og styrte dem fra Brinten ned i Søen, de komme nok bort paa en mere naturlig Maade; men ellers er Tanken jo rigtig, at man kan faae nyttigere Brug for Pengene og derfor inarest mulig burde spare de unyttige og de ulovlige Penge, som man anvender. — Det forekommer mig, at en Sag af den Betydning for Landet som den udbrudte Svinedifteritis og med en saa mangelfuld Lovgivning for Ministeren til at gribe ind fuldstændig legalt, burde have ladet Statsraadet to Gange betænke, om den Beslutning var rigtig, som det fattede den 19de Oktober, at sende Rigsdagen hjem paa hænd ved to Maanedes, og om det ikke havde været klogere strax at kalde Rigsdagen sammen igjen, for paa lovlig Maade at søge Bemyndigelse til at gjøre, hvad der hurtigst muligt skulde gjøres. Saa vare vi ude baade over de foreløbige Love og de øvrige administrative Foranstaltninger, naar man strax var gaaet til Rilben og havde faaet de fornødne Love efter Reglen i Grundlovens § 2; Regler, siger jeg, ja, der var en Gang en Regel. Det havde forekommet mig rigtigst, thi det er en Sag af overordentlig omfattende Betydning, der her omhandles. Men det er jo nu forbi, og jeg hører jo Velvillie mod Ministeriet fra alle Sider. Smidlertid skulde jeg haabe, at Folkethinget ikke saaledes extraordinært, som der nu her forhandles, vil fortsætte med Behandlingen af denne Sag, men at man vil bestemme sig til at lade den undersøge i et Udvalg, for ogsaa gjennem en Betænkning at give den fornødne Kritik af Ministeriets Fremgangsmaade ved denne Leilighed, baade sammentrængte Oplysninger om den og den fornødne Kritik og Overveielse af den, for at senere Regjeringer derigjennem kunne have en Forstaelse af,

hvorledes de helst burde høre sig ad, naar saadanne overordentlige Tilfælde indtraf. Hører man det ved Aldalessen i Salen igjennem uden en saadan Vedsagelse af sammentrængte, skriftlige Oplysninger og den fornødne Kritik, tror jeg, at man ikke blot har gjort Skade for Dieblisset, men ogsaa for fremtidige Regjeringers Vedkommende. Der kan blive Tid nok til at gjøre Loven færdig; mig forekommer det nemlig ikke at der er Bestemmelser her, der har et saadant Hastværk, at det ikke skulde være god Tid, dersom Loven kan være færdig, inden vi stilles ad til Sul, medmindre Thinget skal opløses forinden, det veed jeg ikke.

Jeg har navnlig bedet om Ordet for at tale om § 2. Som den staar, forstaar jeg den saaledes, at Regjeringen skal have Bemyndigelse til at forbyde Svinehold paa Løsepladserne, og derved tænker jeg paa de store Pladser, der ligge omkring Kjøbenhavn; udenfor kan der være Tilfælde af lignende Art, men af langt mindre Omfang, saa det er navnlig det Spørgsmaal her, der har Betydning. Jeg forstaar det saaledes, at Indenrigsministeren vel er bemyndiget til, at forbyde Svinehold, men kun paa Tid, han har altsaa Ret til igjen at tillade Svinehold paa disse Steder, og da kan jeg ikke nægte, at jeg er fuldstændig enig med den første ærede Tale i, at vi utvivlsomt træffe sammen med den almindelige offentlige Mening, naar vi ønske, at denne Bestemmelse ændres til, at det skal nigenfaldelig være forbudt at have Svinehold paa disse Steder. Det vil være en Betyggelse et blot for Befolkningen i Kjøbenhavn, men ogsaa overfor den Forbindelse, disse Løsepladseres Svineungdom har med hele Landet. Det vil være en virkelig Betyggelse for det øvrige Land, ikke at tale om, at efter at disse Svineopdrætningssteder ere blevne bekendte i Udlandet, antager jeg, at ikke blot denne Bestemmelse, men et bestemt Forbud vil have Betydning, naar der bliver Tale om atter at oplukke de nu lukkede Lande for vor Udsørsel. I alle Henseender, for Befolkningens Skyld, for Kjøbenhavns Befolknings Helse's Skyld, for Svinenes Sundheds Skyld omkring i Landet og for Forholdet til Udlandet kan jeg ønske, at § 2 faaar det Indhold, at Ministeren ikke blot vil være berettiget til at forbyde det, men at paa disse Løsepladser skal det fremtidig være absolut forbudt at holde Svin. Hvis det kunde gaa ind under denne Lov, og i alt Fald kan det gaa ind derunder, hvis vi sætte m. m. til i Titelen, vilde jeg med det Samme ønske, at der blev forbudt Opdrætning af alt Levende paa disse Løsepladser. Jeg veed jo ikke, hvorvidt man kan